

MEE MET DE ONDERZOEKERS

HOE ZET JE EEN TRICERATOPS IN ELKAAR?

De dag begint vroeg voor de onderzoekers die in Wyoming graven naar de botten en stukken van botten van de triceratopsen die daar door Naturalis zijn gevonden. Om half zeven gaat de wekker en kruipen de mensen uit hun kleine tentjes. Het is juli/augustus, de zon schijnt en het is meteen al warm. Overdag wordt het wel dertig tot veertig graden.

Beginnen met een lekkere frisse douche is er niet bij. Water is schaars in het kamp; dus je mag maar twee keer per week douchen. De wc's staan een stukje verderop. Het zijn houten hokjes van planken. Als je aan komt lopen, roep je eerst of er iemand is. Dan kun je gaan zitten op een houten bak met een wc-bril

erop. Maar je hebt wel een prachtig uitzicht!

Druk bezig!

Een klein stukje verderop is de plek waar de triceratopsbotten worden opgegraven. Het is een heuvel die op allerlei plekken is opgegraven en afgegraven. Er zitten

gaten in de grond en er liggen her en der botten verpakt in wit gips. Overal zijn mensen druk bezig. De één is bezig om de rotsen rondom een bot weg te kappen. En weer een ander zit op de knieën om, met een kwastje, het laatste laagje zand van een bot te verwijderen.

VAN WYOMING NAAR LEIDEN

De onderzoekers werken acht tot tien uur per dag, zeven dagen achter elkaar. Steeds meer stukjes van botten en botten komen tevoorschijn. Ze worden gewikkeld in aluminiumfolie, vervolgens komt er gips omheen en daarna gaan de botten in kisten.

De kisten met alles wat er gevonden is in Wyoming gaan op de boot. Ze maken een reis van meer dan 7.500 kilometer naar Leiden. Daar komen ze in het Dinolab terecht.

BOTTEN PREPAREREN

De preparateurs van Naturalis halen bij ieder bot het gips weg en het gesteente dat om de botten zit. Soms vinden ze in die stenen nog andere fossielen die eerder niet ontdekt waren. Kleine gaatjes of barstjes in de schoongemaakte botten vullen ze op. Van de botten die ontbreken, maken ze een afgietsel met een 3D-printer.

HEEL VEEL VRAGEN

En terwijl de onderzoekers aan het werk zijn, spelen er vragen door hun hoofd. Hoe hebben deze dieren geleefd? Wat aten ze precies? Leefden ze inderdaad samen

of toch alleen? Zoveel vragen waarop ze in de toekomst graag de antwoorden willen vinden. Het werk van een dino-onderzoeker is nooit klaar...